

Když hovoří pohledy

Miroslav Hájek

Předvánoční doba je časem, kdy řada věcí získá schopnost jakoby změnit svou podobu, kdy se leckomu z nás podaří podívat se i na obvyklé věci z trochu jiného úhlu.

Již první pohled na tuto dvoustranu dává najevo, že to je i případ této naší obvyklé rubriky; tentokrát zde tedy místo slov promlouvají obrázky. Konkrétně pohlednice ze sbírky pana Josefa FILINGERA. Ač sám není přímo Velkopopovičák, jeho bohatá sbírka nabízí poutavé pohledy do historie Velkých Popovic.

Několik pohlednic nám laskavě zapůjčil s tím, že nejen nás, ale i jeho by zajímaly případné ohlasy a postřehy zdejších pamětníků k těmto historickým unikátům.

Začneme proti proudu času – tento pohled z roku 1954 od staré vrátnice pivovaru možná ještě leckomu z pamětníků vybaví vzpomínku, jak to zde tehdy vypadalo...

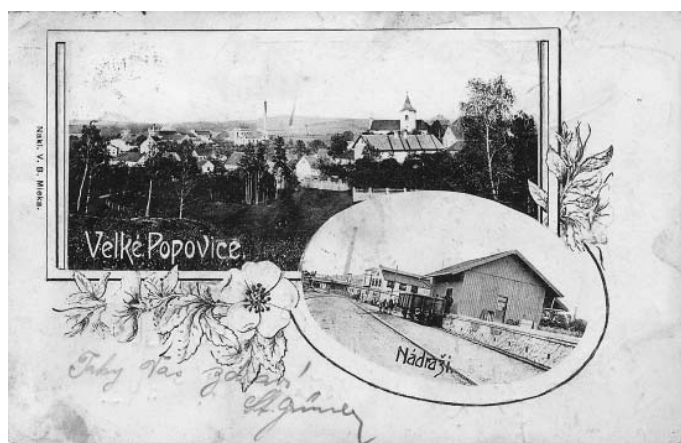
Zato tento snímek, datovaný rokem 1933 a poznámkou Masové cvičení obyvatelstva ve Velkých Popovicích je trochu hádankou; cvičící jsou totiž v civilním oblečení

Pohlednice datovaná červencem 1917 doputovala z Popovic přes zenzurstelle za oberleutnantem Gustavem (příjmení nečitelné) na válečnou frontu do italského města Rovereto

A ještě o několik let zpět – Mařka píše svému milému Jarouši Šimkovi – jako nostalgii působí pětihalérová známka s portrétem vladaře (Milé děti, halíř to býval ještě donedávna peníz!)

Tento pohled, který směřoval v roce 1908 k velevážné paní Anči Kvěchové, choti inženýra, je připomínkou, že před více než sty lety měly Velké Popovice nádraží

Dopisnice s nejstarším datem nás zaujala tím, jak pan ing. Jahn v pozdravu z Velkých Popovic slečně Kytkové zdůraznil slovo uctivý, když ho neváhal dopsat rukou...

... a tak, jak jsme začali, i končíme... poznámkou, že v době kolem vánočních svátků je ta správná chvíle si najít chvíli podívat se i na obvyklé věci kolem sebe z trochu jiného úhlu a zamyslet se aspoň na okamžik... třeba právě nad tím, zda nezkusit napřesrok oprášit taková slova jako uctivost a slušnost. Příznějme si přinejmenším, že nejen pohlednicím, ale hlavně lidem té doby to slušelo...